

2006-7-23, CGK Aalsmeer

Geloofsbeproeving – foute reacties – deel 3

Lezen: Deuteronomium 8:1-19

Tekst: Deuteronomium 8:2

Inleiding

Gelovige

- Wat je gelooft bepaalt hoe je optreedt/je gedraagt
- Je kunt ook verkeerde dingen geloven. Je kunt ook een verkeerd geloof hebben, zoals toen Adam en Eva moesten kiezen tussen God en Satan. Je kunt een verkeerd geloof hebben.
- Dingen gebeuren soms in ons leven waardoor we ons geloof kwijtraken of er zwakker in worden. Iets gebeurt met je en je reageert: *ik kan het niet geloven!* Of: *ongelooflijk!*
- Daarom zijn er gelovigen die ongelovig zijn.
- Hoe reageer je wanneer God naar jou toe komt en als't ware zegt: *het is tijd dat je geloof sterker wordt? Als je meer geloof hebt, zul je ook meer gehoorzaam aan Me zijn.*
- Hoe ga je om met de geloofsbeproeving (testen) die God over je brengt om je geloof te laten groeien? Hoe reageer je erop?

Terugblik

Jacobus: we moeten blij zijn als we beproefd worden, omdat ons geloof sterker, volmakter en meer volwassene wordt en je niets ontbreekt.

Doel: om ons geloof te bouwen en te verbeteren.

De kernvraag bij beproeving is: wat geloof ik van God? En vraag 2: geloof ik dat God alles ten goede keert wanneer ik beproefd wordt?

Hoe reageer je er nu op?

Vandaag: hoe je verkeerd kunt reageren – niet moet reageren.

Volgende keer: hoe je wel moet reageren.

Deuteronomium 8:2,3

Waarom liet God Israël 40 jaar in de woestijn rondtrekken?

2 Gedenk dan heel de weg, waarop de HERE, uw God, u deze veertig jaar in de woestijn heeft geleid, om u 1) te verootmoedigen en u 2) op de proef te stellen ten einde te weten, wat er in uw hart was: of gij al dan niet zijn geboden zoudt onderhouden.

3 Ja, Hij verootmoedigde u, 3) deed u honger lijden en gaf u het manna te eten, dat gij niet kentet en dat ook uw vaders niet gekend hadden, om u te doen weten, dat de mens niet alleen van brood leeft, maar dat de mens leeft van alles wat uit de mond des HEREN uitgaat.

Waarom stelt God je op de proef? Wat is zijn doel ermee?

Deuteronomium 8:16

...u ten laatste wel te doen (NBG)

...zodat hij u later zou kunnen zegenen (NBV)

Vergelijk Jacobus 1:2-4: uiteindelijk zul je niets ontbreken.

God stelt Israël op de proef door hen toe te laten om honger te krijgen. Waarom? Deut 8:16: hen wel te doen.

Maar hoe reageerde Israël op de proef?

Wij gaan naar 5 foute manieren van reageren kijken.

5 verkeerde reacties op beproeving

1. De 1ste toets – Exodus 15,22-23

Na de uittocht. Het volk arriveert bij Mara. Het water was bitter.

- Wist God dat het water bitter was? Ja
- Kon God het zoet maken voordat het volk er arriveerde? Ja, maar Hij deed het niet, omdat Hij hen doelbewust wou toetsen. God bracht de ongunstige situatie bewust over hen heen om hen te beproeven. Iedere beproeving komt van God.

Kijk nu hoe het volk reageerde:

24 *Het volk begon zich bij Mozes te beklagen. 'Wat moeten we drinken?' zeiden ze.*

25 *Mozes riep de HEER aan, en de HEER wees hem op een stuk hout. Toen hij dat in het water gooide, werd het zoet. Daar in de woestijn gaf de HEER hun wetten en regels, en daar **stelde hij hen op de proef**.*

Conclusie:

Het volk faalde te test.

Reden? Ze klaagden. Tegenover Mozes. Ze gaven de leider de schuld. Ze zagen niet dat God hen beproefde.

2. De 2de toets – Exodus 16

Het volk trok verder en kwam in de woestijn Sin. We lezen in v.2

v.2 *Daar in de woestijn begon het volk zich opnieuw te beklagen – tegen de Heer.*

Ze zien niet in dat God bezig is om hen te toetsen.

v.4 *De HEER zei tegen Mozes: 'Ik zal voor jullie brood uit de hemel laten regenen... Daarmee **stel ik hen op de proef**: ik wil zien of ze zich aan mijn voorschriften houden.*

God geeft manna en kwartels als beproeving, maar bekritiseert hen niet.

Maar het volk kritiseerde Mozes en Aaron – het leiderschap voor de problemen terwijl deze er niets mee te maken hadden. Wanneer God beproeft is het bijna een natuurlijke reactie om de leiders te kritiseren. In de kerk, thuis of op je werk. Klagen over en tegen elkaar.

3. De toets – Exodus 17

Het volk kwam bij Refidim, maar er was geen water. Ze moesten reageren: *we geloven dat God zal voorzien*. Hoe reageerden ze?

2 *Ze maakten Mozes verwijten. Waarom stelt u de HEER op de proef? "Verwijten" is sterker en erger dan "klagen".*

7 *Hij noemde die plaats Massa en Meriba, omdat de Israëlieten Mozes daar verwijten hadden gemaakt en omdat ze daar de HEER op de proef hadden gesteld **door te vragen**: 'Is de HEER nu in ons midden of niet?'*

Volk klaagt tegen Mozes en betwijfelt de aanwezigheid van God. Ze geven Hem de schuld: als God aanwezig was, zou er water zijn manna en vlees. Dan zouden we niet getoets worden. *Daarom Mozes, is het jouw schuld!* Dit is niet waar. God toetst hen juist door hen toe te laten om honger te lijden (Dt 8), maar door hun klagen stellen ze Hem op de proef. Omdat ze de toets steeds bleven zakken gaf God de toets weer opnieuw. Hij wil ze leren.

Valse beschuldigingen dus.

4. De toets - Numeri 11

Eerder werd God nog niet boos op hun reactie. Maar zie hoe Hij nu reageert.

1 *Het volk begon de HEER zijn nood te klagen. God hoorde het. Toen de HEER dat hoorde ontstak hij in **woede** (ook vv 4,5 18 over klagen). Hij stuurde een vuur...*

Ze verwijzen in vv 5vv terug naar de goede oude tijden. Maar dat is niet waar. Vroeger ging het helemaal niet goed – in Egypte. Ze waren slaven, kinderen werden vermoord etc.

Bij beproeving onthouden we graag alleen wat we willen onthouden – *de goede oude tijden/dagen*.

Hoe reageert God hierop ?

Vers 10 - *Toen de HEER in **hevige woede** ontstak...*

*18 U hebt immers bij de **HEER geklaagd***

Vers 19 ze zullen de gevolgen dragen. Waarom?

*20 Wánt u hebt de **HEER**, die in uw midden is, **geminacht** door erover te klagen dat u uit Egypte bent weggegaan*

Wie brengt de toets? Niet de persoon die je verwijt, of de omstandigheden, of je baas. Het is ons normale reactie om God er niet achter te zien. God hoort altijd onze reacties als Hij ons toetst. Ook de reacties tegen en over elkaar hoort Hij. Over elkaar klagen is ook klagen tegen God, omdat God toetst en werkzaam is.

God werd woedend. Waarom? Omdat ze verwerpen en ontkennen dat God de toets geeft. Ze hangen het aan de omstandigheden op en niet aan God. God wil zien wat er in onze harten is/leeft. *Waar het hart van vol is loopt de mond van over.*

5. De toets – Numeri 13 en 14

De 12 verspieders gingen het beloofde land bekijken. Ze rapporteerden terug en 10 gaven negatieve rapporten.

*13:32 ze **vertelden** de Israëlieten allerlei **ongunstigs** over het land dat ze verkend hadden*

Vers 32b en 33 zijn allemaal leugens. Het verslond niemand (32b). Er waren geen reuzen behalve van een kleine stam. Ze voelden zich als sprinkhanen. Ja, omdat ze zonder geloof waren. Ze keken met een gebrek aan geloof naar de situatie. Saul zag Goliath en schrok: *wat is hij groot! We verslaan hem nooit.* David zag Goliath en zei: *wat is hij groot! Ik kan hem onmogelijk missen.*

14:2 Ze (Israël) begonnen zich allemaal te beklagen.

Zij beschuldigden God: *Waarom brengt de Heer... Hij wil hen doden.(v3).*

4 En tegen elkaar zeiden ze:

Ze wilden Jozua en Kaleb stenigen. Waarom? Omdat ze de waarheid vertelden.

9 *Maar verzet u dan niet tegen de HEER*

11 *Hoe lang zal dit volk mij nog afwijzen?*

Dit verhaal toont het ongeloof van het volk. Zie maar het geloof van Jozua! Als wij niet geloof in onze harte hebben, dan twijfelen we aan Gods vermogen. Dan geloven we niet dat God zorgt, werkt, bezig is. Ik kan niet geloven dat iets zal lukken, omdat ik niet geloof dat God in beheer is.

5 foute reacties

Stel dit ook in vraag vorm. In welke mate doe ik deze?

1. We **compromitteren** ons geloof – geloven niet dat God in beheer is
2. We **klagen** (verbaal) over de omstandigheden. We maken God los van de omstandigheden in plaats van te geloven dat Hij het over ons heen brengt of het ten goede keert.
3. We **bekritisieren** de mensen die in beheer zijn – de leiding. Bijv. van de kerk, de dominee, de partner, ouder. Alsof zij de toets (beproeving) veroorzaakt hebben.
4. Hoewel we aan het begin niet willen geloven dat God hierachter zit, komen we uiteindelijk op een punt waarop we **boos** worden **tegen** God.
5. We **breken** elkaars **geloof af** door elkaar op te jatten met negatieve en ongelovige doempraat. Ongeloof verspreid zich.

Iedere keer als ik klaag of mopper over wat er in mijn leven/de kerk gebeurt, dan verlies ik geloof dat God mij beproeft.

Elke keer als ik tegen de leider klaag en hem/haar de schuld geef...

Elke keer als ik boos word tegen God dat Hij dit probleem heeft toegelaten (nee, Hij laat het niet toe, Hij brengt het. Hij is niet passief, maar actief)...

Elke keer als ik provocerende opmerkingen maak van kritiek, klagen, roddelen, zwartmaken, geklep dan heb ik de toets gemist en het gezakt.

En God zal zich van je terugtrekken en je voor eerst met rust laten tot een volgende plaats in de woestijn waar er geen water is.

Velen van ons die in God geloven voor verlossing, die Jezus Christus als hun Verlosser en Zaligmaker beijden, dwalen jaren lang rond in een woestijn, omdat we niet geloven dat de Bijbel ons leert dat het Gods doel is om door beproevingen ons geloof in Hem te versterken en te verdiepen om ons goed te doen.

Als jij in Jezus Christus als Verlosser en Zaligmaker gelooft heeft Hij je vele malen getoetst, je verward, je opgestrest. En als je klaagde, morde, de leider beschuldigde, boos werd tegen God, praatjes verspreidde heb je tegen God gezondigd die je beproeft en wil laten groeien.

Er is vergeving. Er is nog een kans. Misschien nog velen. Er is kans op herstel.

Belijdt je zonden, je gejammer etc. en vraag God om genade.

Dan kun je goed leren reageren op beproevingen. Daarover de volgende keer.

Amen